

та власть. Но нѣкои пламенни патриоти, като не сж можели вижда се, да тхрпять звѣрскитѣ турски мжчителства въ много-видни отношенія: рѣшили сж се сами лично заедно съ нѣколко свои другари, да дѣйствувать противъ турцитѣ подъ името на „хайдутѣ;“ и за таж цѣль тѣ устроявали и сжставлявали малки и голѣми „дружини“, които сж были предводими отъ единъ войвода, и всѣгога сж имали и единъ „байрактаръ“. А за да можть успѣшно да дѣйствувать, тѣ сж се оттегляли въ горитѣ и планинитѣ, каквото въ Стара Планина, и проч. и проч. Тукъ трѣба обаче да заблѣжимъ, че не само мжжіе, но и моми е имало „войводи“ на тія хайдутки дружини; даже и жени съ малки дѣчица е имало, между които нѣкои или сж си оставяли малкитѣ рожби на временнитѣ случайности въ люлкитѣ ѣмъ, подъ Божіе-то покровитество, или пжкъ при нѣкоя неотложима опасность, нѣкои отъ тія войводки, сж си жертвовали малкитѣ новородени дѣчица, и ги сами погубвали. Тжй се разказва: „че Недка хайдутка, като се изѣстилж отъ нарочни пратеници: че войводитѣ Козманъ и Даміанъ сж были обградени отъ потерята отъ „девятъ села селяни и отъ кждіята въ Софія, че и момцитѣ ще се заносатъ,“ тя макаръ и да е была отскоро рожбж добилж, „понуда не му е чинила, и не го е кржстилж,“ тя се приготвилж, изъ люлка дѣте извадилж, и че „дѣтетото посѣклж“, че въ гората отишлж и пр. и проч.“—

Вжспѣва се при това и се разказва слѣдующето: —

„Хвжрли си Гинка мжжкото дѣте,

„Та си разпаса копринянъ поясъ,

„Та си го вжрза на двѣ младици (*).

„Залуляла го и запяла му: —

„Нани ми нани, манинко дѣте!!

„Джждъ ще завали, окжпи ще тя; —

Доѣ ще кошута, надоѣ ще тя!! и проч.“

Такива народни пѣсни има многобройни, и ніе ги изоставямы за да не се отдалечявами твжрдѣ много отъ предначер-

*) Младица съответствова на употрѣб.немото слово „фидапка“.